

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 26.823 van 30 april 2009
in de zaak X II

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 26 januari 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 7 januari 2009 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 6 maart 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 april 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat, die loco advocaat verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 14 november 2008 een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

1.2. De Hongaarse autoriteiten werden om de terugname van verzoekster verzocht. Op 16 december 2008 stemden de Hongaarse autoriteiten in met dit verzoek tot terugname.

1.3. Op 7 januari 2009 treft de gemachtigde van de minister een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26 quater). Deze beslissing wordt aan verzoekster betekend op 14 januari 2009.

Dit vormt de bestreden beslissing.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, *“van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek de rechten van de verdediging en de zorgvuldigheidsverplichting”*, en van de artikelen 3, tweede lid, en 15 van de Europese Verordening 343/2003/EG van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielerzoek dat door een onderdaan van een derde land bij één van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Verordening 343/2003/EG). De verzoekende partij betoogt tevens dat een manifeste beoordelingsfout werd begaan.

2.2. In wat als een eerste onderdeel van het middel kan beschouwd worden betoogt verzoekster dat de Belgische overheid niet verplicht is om de behandeling van het asielerzoek over te laten aan Hongarije. Verzoekster citeert artikel 3, tweede lid, van de Verordening 343/2003/EG en stelt dat het de Belgische overheid vrij staat om in overeenstemming met dit artikel de asielaanvraag van verzoekster te behandelen. Verzoekster vervolgt dat door de bestreden beslissing een gezamenlijke behandeling van haar asielaanvraag en die van haar familieleden uitgesloten is. Verzoekster benadrukt dat in de gegeven omstandigheden geen eenheid van behandeling mogelijk is omdat zij en haar echtgenoot dienen terug te keren naar Hongarije met het oog op de behandeling van hun asielaanvraag en haar schoonbroer, G.,U. en diens partner hun asielerprocedure wel in België kunnen doorlopen. Verzoekster stelt dat de Dienst Vreemdelingenzaken helemaal geen rekening houdt met de asielaanvraag van haar schoonbroer en diens partner. Verzoekster betoogt dat de motivering derhalve gebrekkig is.

2.3. In wat als een tweede onderdeel van het middel kan beschouwd worden stelt verzoekster dat de Dienst Vreemdelingenzaken op basis van een humanitaire clause kon aanvaarden om het dossier in België te behandelen. Verzoekster citeert artikel 15 van Verordening 343/2003/EG en voegt eraan toe: *“De tekortkoming schuilt duidelijk in de informatieoverdracht van de verwerende partij naar de Hongaarse overheid. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de Hongaarse autoriteiten immers nooit verwittigd van het feit dat verzoeksters schoonbroer en partner tegelijkertijd in België een asielaanvraag indienden die in overweging werd genomen. Indien de Dienst Vreemdelingenzaken dit element niet aan de Hongaarse autoriteiten verzwegen had, had de Hongaarse overheid gevraagd aan België om het asielerzoek op basis van de humanitaire clause te behandelen. De verwerende partij heeft dit evenwel (on)bewust nagelaten hetgeen een ernstige tekortkoming uitmaakt.”*

2.4. De Raad stelt vast dat nergens in het verzoekschrift concreet wordt uitgelegd op welke wijze de door verzoekster aangevoerde artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet zouden zijn geschonden door de bestreden beslissing.

De Raad acht het middel op dit vlak dan ook onontvankelijk.

2.5. Waar verzoekster de schending van de rechten van verdediging aanvoert, volstaat het te stellen dat de rechten van verdediging op administratiefrechtelijk vlak alleen in tuchtzaken bestaan. De rechten van verdediging zijn niet van toepassing op administratieve beslissingen die worden genomen in het raam van de Vreemdelingenwet en de schending ervan kan derhalve in dit verband niet dienstig opgeworpen worden.

2.6. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en

artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt dat ze op een afdoende wijze de feitelijke en juridische overwegingen bevat waarop ze steunt, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Verzoekster maakt alleszins niet duidelijk op welk punt de motivering van de bestreden beslissing haar niet in staat stelt te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen, derwijze dat voldaan is aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS nr. 105.103, 26 maart 2002). Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

2.7. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.8. Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn.

2.9. Artikel 3, tweede lid, van de verordening 343/2003/EG bepaalt het volgende: “(...) 2. *In afwijking van lid 1 kan elke lidstaat een bij hem ingediend asielverzoek van een onderdaan van een derde land behandelen, ook al is hij daartoe op grond van de in deze verordening neergelegde criteria niet verplicht. In dat geval wordt deze lidstaat de verantwoordelijke lidstaat in de zin van deze verordening en neemt hij de daaruit voortvloeiende verplichtingen op zich. In voorkomend geval stelt hij de lidstaat die op grond van de criteria van deze verordening voorheen verantwoordelijk was, of de lidstaat waar een procedure loopt om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk was, of de lidstaat tot welke een verzoek tot overname of terugname is gericht, daarvan in kennis.*”

Artikel 15 van de verordening 343/2003/EG bepaalt het volgende. “(...) 1. *Iedere lidstaat kan, ook wanneer hij met toepassing van de in deze verordening vastgestelde criteria niet verantwoordelijk is voor de behandeling, gezinsleden en andere afhankelijke familieleden herenigen op humanitaire gronden, in het bijzonder op grond van familiebanden of op culturele gronden. In dat geval behandelt deze lidstaat op verzoek van een andere lidstaat het asielverzoek van de betrokkene. De beide betrokkenen moeten hun instemming geven.* 2. *Wanneer de ene betrokkene afhankelijk is van de hulp van de andere wegens een zwangerschap, een pasgeboren kind, een ernstige ziekte, een zware handicap of hoge leeftijd, zorgen de lidstaten er normaliter voor dat de asielzoeker kan blijven bij of wordt herenigd met een familielid dat zich op het grondgebied van een van de lidstaten bevindt, op voorwaarde dat er in het land van herkomst familiebanden bestonden.* 3. *Indien de asielzoeker een niet begeleide minderjarige is die in een andere lidstaat één of meer familieleden heeft die voor hem kunnen zorgen, herenigen de lidstaten, indien mogelijk, de minderjarige met deze verwant(en), tenzij dit niet in het belang van de minderjarige is.* 4. *Indien de aangezochte lidstaat zo'n verzoek inwilligt, wordt de verantwoordelijkheid voor de behandeling aan deze staat overgedragen.*”

Conform artikel 1 (i) van de verordening 343/2003/EG wordt onder gezinslid verstaan:

“i) „gezinsleden”: voorzover het gezin reeds in het land van herkomst bestond, de volgende leden van het gezin van de asielzoeker die op het grondgebied van de lidstaat aanwezig zijn: i) de echtgenoot van de asielzoeker of de ongehuwde partner met wie een duurzame relatie wordt onderhouden, indien

in de wetgeving of de praktijk van de betrokken lidstaat ongehuwde paren en gehuwde paren op een vergelijkbare manier worden behandeld in het kader van het vreemdelingenrecht; ii) de minderjarige kinderen van paren zoals bedoeld onder punt i), of van de asielzoeker, mits zij ongehuwd en afhankelijk zijn, ongeacht of zij volgens de nationale wetgeving wettige, buitenechtelijke of geadopteerde kinderen zijn; iii) de vader, moeder of voogd wanneer de asielzoeker of vluchteling minderjarig en ongehuwd is;"

2.10. De artikelen 3, tweede lid, en 15 van de verordening 343/2003/EG vormen een uitzondering op de regel dat de verantwoordelijkheid voor de behandeling van een asielaanvraag berust bij de lidstaat wiens verantwoordelijkheid bepaald werd conform de in verordening 343/2003/EG bepaalde objectieve criteria. De toepassing van de artikelen 3, tweede lid, en 15 van de verordening 343/2003/EG veronderstelt minstens dat een vreemdeling redenen aanbrengt waarom de Belgische autoriteiten, ondanks het feit dat een andere lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag, zelf de asielaanvraag zouden behandelen. Het bestuur beschikt in dit verband over een ruime beoordelingsmarge bij het nemen van een beslissing.

2.11. In het administratief dossier bevindt zich een stuk van 24 november 2008 dat de schriftelijke weergave vormt van verzoeksters zogenaamde "Dublin-interview". In de rubriek nr. 19 met als titel *"Is er een specifieke reden waarom de asielzoeker precies in België een asielaanvraag wil indienen"* wordt gesteld: *"Mijn man heeft hier een tante (...) wonen."* Onder de rubriek 20 met als titel *"Hoe is de gezondheidstoestand van de asielzoeker?"* wordt gesteld: *"Normaal"* Onder de eindrubriek met als titel *"Andere nuttige informatie"* wordt gesteld: *"(...) Betrokkene verklaart altijd samen gereisd te hebben met haar man en kinderen en ook nog haar schoonbroer + partner (G.U en B.M.)"* De Raad stelt vast dat verzoeksters handtekening prijkt op de schriftelijke weergave van haar Dublin-interview.

2.12. De Raad stelt vast dat de gemachtigde van de minister deze elementen als volgt bespreekt in de bestreden beslissing, na vastgesteld te hebben dat de Hongaarse autoriteiten verantwoordelijk zijn voor de behandeling van de asielaanvraag en ook ingestemd hebben met de vraag om terugname: *"Betrokkene verklaart geen familie te hebben in België of elders in Europa. Betrokkene heeft geen specifieke elementen aangehaald waarom haar asielaanvraag in België behandeld zou moeten worden. Haar man met wie zij naar België is gekomen zou hier een tante hebben. Betrokkene verklaart dat haar gezondheidstoestand normaal is."* en op basis hiervan tot de vaststelling komt dat er geen concrete basis is om verzoeksters asielaanvraag in België te behandelen op grond van de artikelen 3, §2 of 15 van de Verordening.

2.13. De Raad stelt vast dat verzoekster de in punt 2.12. geciteerde motivering van de bestreden beslissing niet betwist en evenmin het uitgangspunt dat de Hongaarse autoriteiten verantwoordelijk zijn voor de behandeling van haar asielaanvraag.

2.14. Verweerder stelt in zijn nota dat verzoekster samen met haar man, haar schoonbroer en diens partner op dezelfde dag een asielaanvraag heeft ingediend in België en dat deze laatsten niet worden teruggestuurd naar Hongarije omdat ze aldaar geen asielaanvraag hebben ingediend. Verzoekster betwist dit niet. Verzoekster toont niet aan dat op het ogenblik van het treffen van de bestreden beslissing reeds vaststond dat de asielaanvraag van haar schoonbroer en diens partner behandeld ging worden in België. Verzoekster toont alleszins niet aan dat op de Dienst Vreemdelingenzaken de verplichting rust om zelf in de bestreden beslissing te gaan motiveren waarom ondanks de behandeling van de asielaanvragen van verzoeksters schoonbroer en diens partner, die manifest niet vallen onder de noemer gezinsleden in de zin van artikel 1 (i) van de Dublinverordening, België niet overgaat tot de behandeling van de asielaanvraag van verzoekster.

Het eerste onderdeel van het middel is niet gegrond.

2.15. Uit voormeld artikel 15 van de verordening 343/2003/EG volgt dat een niet verantwoordelijke lidstaat door een andere lidstaat kan gevraagd worden de asielaanvraag te behandelen op grond van familiebanden. Verzoekster toont niet aan dat België door Hongarije of door een andere lidstaat gevraagd werd de asielaanvraag van verzoekster te behandelen. Uit artikel 15 van de verordening 343/2003/EG kan geen informatieplicht afgeleid worden. Alleszins toont verzoekster niet aan dat de Dienst Vreemdelingenzaken verzwegen heeft dat verzoeksters schoonbroer en diens partner een asielaanvraag in België hebben ingediend. Verzoeksters schoonbroer en diens partner vallen niet onder de noemer gezinsleden en uit de door verzoekster verstrekte informatie dat zij samen met hen reisde kan niet afgeleid worden dat zij van hen afhankelijk was. De Raad ziet derhalve niet in waarom de Dienst Vreemdelingenzaken aan de Hongaarse autoriteiten diende mee te delen dat de asielaanvraag van verzoeksters schoonbroer en diens partner behandeld worden in België.

Het tweede onderdeel van het middel is niet gegrond.

Verzoekster toont niet aan dat de bestreden beslissing op grond van onjuiste feitelijke gegevens, op kennelijk onredelijke of op onzorgvuldige wijze is genomen noch met overschrijding van de ruime appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de minister in het kader van de artikelen 3, tweede lid, en 15 van de verordening 343/2003/EG beschikt.

Het enig middel is deels onontvankelijk en deels ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig april tweeduizend en negen door:

mevr. M. EKKA,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
----------------	--

dhr. T. LEYSEN,	griffier.
-----------------	-----------

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN.

M. EKKA.